

Egerszegi Krisztina kimondta azt, ami túl kevészer hangzik el a magyar sportban

2026 május 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egerszegi Krisztina ritkán szólal meg, de ha igen, akkor igyekszik értékes gondolatokat átadni.

Így történt ez Nyírbátorban is, ahol a Magyar Úszósövetség által m?ködtetett Híd Program eseményén a szül?khöz szólt. Az ötszörös olimpiai bajnok klasszis megtapsoltatta a szül?ket, akir?l még mindig túl kevés szó esik a magyar sportban, noha már vannak üdít? kivételek is. Egerszegi Krisztina a saját szülei szerepér?l sem feledkezett meg.

Lassan harminc éve már, hogy véget ért a magyar sport [egyik legragyogóbb csillagának](#) a pályafutása. Egerszegi Krisztina az 1996-os atlantai olimpián megszerezte az ötödik olimpiai bajnoki címét is, majd mindössze 22 évesen visszavonult – manapság sok úszónak ennyi id?sen indul be igazán a karrierje. Egerszegi ezután ritkán vállalt szereplést, három gyermek édesanyja lett, és a nyilvánosságot kerülve élt. Legtöbbször az utóbbi id?ben is csak a gyerekek úszásoktatását célzó Úszó Nemzet Program nagyköveteként t?nik fel, és így volt ez most Nyírbátorban is, ahol sokaknak megható beszédet mondott.

A Magyar Úszósövetség a 2020-ban elindított Úszó Nemzet Programot az úgynevezett Híd Programmal b?vítette ki, amelyen belül a kiválasztottak az alapoktatáson túl, további foglalkozásokon fejl?dhetnek, és kés?bb ha kedvük van hozzá, ezen a hídon eljuthatnak a klubokba. Itt tehát a biztonságos úszás megtanulásán túl már a sport felé való terelés, némi pátozzsal a jöv? olimpiai bajnokainak a megtalálása is cél.

Egerszegi Krisztina a nyírbátori Híd-találkozón elmondott beszédében a szül?khöz szólt: – Ugyan az Úszó Nemzet Program az iskolai kereteken belül zajlik, viszont ahhoz, hogy a gyerekek eljussanak a Híd Programba, ahhoz a szül?k is kellene. Nagyon szépen köszönjük a segítségüket, azt, hogy az id?t nem sajnálták rá, és hogy most is itt vannak. Nagy tapsot kérek a szül?knek! – mondta.

Egerszegi Krisztina a saját szülei szerepét is hangsúlyozza

Nem ez az els? eset, hogy Egerszegi Krisztina a szül?k szerepével foglalkozik. Egy [korábbi interjújában](#) arról beszélt, hogy a saját szüleinek milyen fontos szerepük volt abban, hogy ? mindössze 14 évesen, gyerekként már olimpiai bajnok lett 1988-ban, Szöulban. Elmondása szerint [a szülei akkor úgy engedték el a világ másik felére](#), hogy belecsempészték egy cetlire felírt üzenetet a csomagjába, aminek nagy jelent?sege volt.

– Beletettek egy cetlit a könyvbe, amit olvastam – árulta el Egerszegi. – Azt írták pont le, hogy legyek büszke arra, hogy magyar vagyok, hogy a hazámat képviseltem, és tegyek meg mindent ennek érdekében. Mindig bennem volt, ez szerintem egy nagyon jó dolog, hogy magyarként a világon valamiben a legjobb voltam. És ezt meg tudtam mutatni.

Nemcsak Szöulban, hanem 1992-ben Barcelonában, ahol három újabb olimpiai aranyat szerzett, s végül 1996-ban Atlantában is, ahol a karrierjét keretbe foglalva 200 hátton lett utoljára aranyérmes.

Üdít? kivételek: Szoboszlai, Risztov, Kós

Egerszegi Krisztina nyírbátori gesztusa a szül?k felé azért is örömteli, mert még mindig túl kevés szó esik a magyar sportban arról, hogy a szül?knek mekkora szerepük van egy-egy sikeres karrier kibontakozásában. Vannak már üdít? kivételek, a Liverpool színeiben világszinten is a labdarúgás sztárjává váló [Szoboszlai Dominik](#) édesapja, Szoboszlai Zsolt [már a külföldi sajtóban is téma volt](#), de az ? történetük különleges, hiszen a saját klubjában, egyedi módszerekkel edzette a fiát.

Legtöbbször a szül? edz?ként nem jelenik és nem is kell megjelennie egy sportoló életében, de legalább ilyen fontos a jelenléte. És itt nemcsak a logisztikáról van szó, az edzésekre való eljutásról, hanem az érzelmi háttér?l és támogatásról.

A 2012-es londoni olimpián nyílt vízi úszásban aranyérmes Risztov Éva például rendszeresen beszél az édesanyja szerepér?l, [a Magyar Nemzetnek adott nagyinterjúban](#) például így fogalmazott az olimpiai aranya utáni pillanatokról:

Talán az sem véletlen, hogy a vízbe?l kijövet édesanyámat láttam meg el?ször a parton, aki nemcsak ott volt a

karrierem legfájdalmasabb pillanatainál, hanem akkor is hitt bennem, amikor mások nem.

Az úszásnál maradva, napjainkban jó példa [Kós Hubert](#) esete is, akinek a szülei a világ másik felére is elutaznak, hogy személyesen támogassák az olimpiai bajnok klasszist. Tavaly a szingapúri világbajnokságon [készítettünk interjút a szüleivel](#), ahol az édesanyja ?szintén elmondta, „nagyon nehéz, hogy Hubi távol van, de ? erre tette fel az életét, és egy anya akkor boldog, ha a gyermeke boldog.”

Az olimpiai bronzérmes Betlehem Dávid édesanyja pedig [lapunknak mesélte el a szívbemarkoló történetet](#), ahogy a fiával együtt megküzdött egy súlyos betegséggel, és végül a csontsoványra lefogyott úszó, aki már felkelni sem bírt, négy évvel kés?bb olimpiai bronzérmes lett a 2024-es párizsi olimpián.

– Kapaszkodott belém, anya majd ezt is megoldja, de közben meg tanácstalan voltam, már ott tartottam lelkiileg, hogy kiabáltam az orvosokkal. Iszonyat volt, lógott rajta a legkisebb ruhája is – mesélte Ibolya. – Egyszer csak fölült, egyetlen pillanatra, és már el is d?lt. Nem volt semmi ereje. Táncoltam örömben, hogy a tizenhét éves fiam fölült egy pillanatra, mert akkor ehhez is fantasztikus akarat kellett t?le. Nem adta fel, szép lassan újra lábra tudott állni. Nagyon nehéz volt, de éreztem, hogy fel fog épülni, és azt is tudtam, hogy ehhez er?nek kell maradnom.

A szül?k szerepét azonban még mindig túl kevesen és túl kevészer emelik ki a magyar sportban, pedig Egerszeginek igaza van: jár nekik a taps.

www.magyar nemzet.hu

Ajánló